

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/36919 en 07/36918 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 16 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Lid van de enkelvoudige kamer

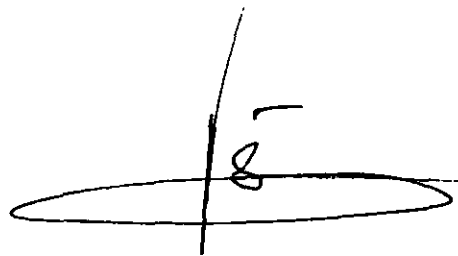
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 november 2007

348-553.

Verzonden: 16 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 07/36919 (verzoek) en AWB 07/36918 (beroep)

Datum uitspraak: 12 oktober 2007

Uitspraak

ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Iraanse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. P.L.M. Stieger,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
Verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 25 september 2007 heeft verweerder de aanvraag van 20 september 2007 van eiser afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel.

Verzoeker heeft daartegen op 26 september 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van gelijke datum heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 12 oktober 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Registratienummers: AWB 07/36919 en AWB 07/36918

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Op 1 december 2006 heeft verzoeker een aanvraag gedaan om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 7 december 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 10 mei 2007 in rechte vast. Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.
4. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.
5. Ter beoordeling staat derhalve of verzoeker aan onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.
6. Bij de aanvraag van 1 december 2006 heeft eiser een waarschuwingsoproep van 10 april 2007 van de Iraanse autoriteiten overgelegd. Het Bureau Falsificaten van de Koninklijke Marechaussee heeft dit document onderzocht en geconcludeerd dat dit document waarschijnlijk niet door de daartoe bevoegde autoriteiten is opgemaakt. Eiser heeft een kopie van dit document toegezonden aan professor dr. Atabaki. Deze heeft hierover een contra-expertise uitgebracht. De rechtbank heeft in zijn uitspraak van 13 april 2007 geconcludeerd dat uit de contra-expertise van dr. Atabaki een bevestiging noch een ontkenning van de echtheid van het desbetreffende document kan worden gelezen. Om die reden en omdat eiser slechts vage en onvolledige verklaringen heeft afgelegd omtrent de wijze waarop hij het document heeft verkregen, heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat het document authentiek is.
7. Bij de aanvraag van 20 september 2007 heeft eiser opnieuw een contra-expertise, gedateerd 23 juli 2007, van dr. Atabaki overgelegd. Ditmaal heeft deze het origineel van

Registratienummers: AWB 07/36919 en AWB 07/36918

3

de waarschuwingsoproep onderzocht. Hij geeft in zijn verslag de volgende conclusie: "I would therefore conclude that this document is authentic." Uit dit verslag, dat overigens in grote lijnen gelijklopend is met het eerder door hem uitgebrachte onderzoeksverslag, blijkt niet om welke redenen dr. Atabaki tot deze stellige conclusie komt, terwijl hij deze conclusie op grond van zijn onderzoek van de fotokopie niet heeft willen of kunnen trekken. Met name wordt niet aangegeven dat hij aan het origineel van de waarschuwingsoproep andere echtheidskenmerken heeft waargenomen dan hij al op grond van de hem toegezonden kopie heeft waargenomen.

8. Gelet op deze omstandigheid is de rechtbank van oordeel dat niet aannemelijk is geworden dat de door dr. Atabaki in zijn contra-expertise van 23 juli 2007 getrokken conclusie ook niet reeds op grond van zijn onderzoek van 2 april 2007 getrokken had kunnen worden. De rechtbank is dan ook van oordeel dat het feit, dat dr. Atabaki zijn onderzoeksverslag thans van een duidelijke conclusie heeft voorzien, niet als een nieuw feit of omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb kan worden aangemerkt.

9. De overige door eiser bij zijn aanvraag overgelegde stukken behoeven geen verdere bespreking, nu zij ofwel reeds in een eerdere procedure zijn ingebracht ofwel geen feiten of omstandigheden opleveren, die als een novum in de zin van artikel 4:6 Awb kunnen worden aangemerkt.

10. Gelet op het vorenstaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen.

11. Het beroep is daarom ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Gelet hierop dient het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening te worden afgewezen.

De beslissing

voorzieningenrechter
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond en wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen, af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten en in het openbaar uitgesproken op 12 oktober 2007 in tegenwoordigheid van drs. G. Sassen als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

VERZONDEN OP

15 OKT 2007

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

PER TELEFAX 070-3651380

Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Kamer 4 V2
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 OKT 2007	
ZAAKNR. 200707334	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR: -

Waalwijk, 17 oktober 2007

partijen : / IND GCPV Den Bosch
betreft : beroep besch 26-09-2007
ons kenmerk : 200700165

4527-A

mr. R.C. van den Berg
mr. P.L.M. Stieger *
mr. T.C.F.M. Vermeulen

burg. Van der Klokkenlaan 21
Waalwijk

P: Postbus 1023, 5140 CA Waalwijk
T: 0416 - 349 974
F: 0416 - 347 308
E: Stieger@langstraatadvocaten.nl

* kantoorhoudende te Drunen,
Kasteeldreef 33

HOGER BEROEPSCHRIFT

appellant, zonder vaste woon- of verblijfplaats, geboren op van Iraanse nationaliteit, te dezer zake woonplaats kiezende te Drunen aan het adres Kasteeldreef 33 ten kantore van de advocaat en procureur mr P.L.M. Stieger (correspondentieadres: postbus 1023, 5140 CA Waalwijk), die door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd appellant te vertegenwoordigen en die door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep, stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 12 oktober 2007 (AWB 07/36918) verzonden op 15 en (hersteluitspraak) 16 oktober 2007, waarvan een afschrift wordt overgelegd. (producties)

In genoemde uitspraken heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard en het verzoek afgewezen. Appellant heeft de navolgende grieven.

Het door appellant aangevoerde is van belang in verband met de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming, in het bijzonder de toepassing van art. 4:6 Awb.

GRIEVEN

Grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het verslag van in de door appellant uitgevoerde contra analyse van prof. dr. T. Atabaki d.d. 23 juli 2007 *'...overigens in grote lijnen gelijklopend is met het eerder door hem uitgebrachte onderzoeksverslag'* en dat dr Atabaki niet heeft aangegeven om welke redenen hij niet dezelfde conclusie heeft willen of kunnen trekken dan bij zijn eerdere contra expertise van 2 april 2007.

Toelichting:

De rechtbank gaat uit van een onjuiste en onvolledige lezing van de twee rapporten van dr. Atabaki. Er bestaan wezenlijke verschillen in de expertise van 23 juli 2007 en die van 2 april 2007.

Voor de expertise van 2 april 2007 geldt:

- onderzoek aan de hand van een kopie;
- een voorbehoud wordt gemaakt door de deskundige "the type is regrettably very feint an difficult to read";
- "I have based my observations solely on the copy of the original document provided to me....".

Voor de expertise van 23 juli 2007 geldt:

- onderzoek aan de hand van het origineel;
- daarom geen voorbehoud als in de expertise van 2 april 2007;
- "I have based my observations solely on the original document provided to me...".

(Onderstreping gemachtigde.)

Aldus is het verslag, beter gezegd de expertise, van 23 juli 2007 weldegelijk in grote lijnen anders als de eerdere van 2 april 2007.

Correcte en welwillende lezing - welke van de rechtbank redelijkerwijs verwacht mag worden - van de twee expertises leert weldegelijk waarom dr Atabaki in zijn eerdere expertise niet tot dezelfde conclusie kon komen dan de laatste expertise van 23 juli 2007. Evident is dat niet dezelfde conclusie kon worden getrokken omdat het in het eerste onderzoek ging om een kopie, die bovendien 'very feint' en slecht leesbaar was. Het originele document was weldegelijk goed leesbaar, het spreekt voor zich dat aan de hand van een origineel document verdergaand onderzoek kan worden verricht dan aan de hand van een slecht leesbare kopie.

Aldus heeft dr Atabaki weldegelijk aangegeven waarom zijn conclusie in zijn rapport van 23 juli 2007 veel verder gaat als die van 2 april 2007. De rechtbank heeft aldus ten onrechte overwogen dat aan de hand van de kopie eenzelfde conclusie had kunnen worden getrokken.

Grief 2

Ten onrechte trekt de rechtbank de conclusie dat niet aannemelijk is geworden dat de door dr Atabaki thans getrokken conclusie in zijn onderzoek van 23 juli 2007 niet ook had kunnen worden getrokken in het onderzoek van 2 april 2007.

Toelichting:

De rechtbank gaat buiten haar bevoegdheden nu deze overweging niet als zodanig door de Minister naar voren is gebracht. Standpunt van de Minister was dat de twee expertises die van 2 april 2007 en 23 juli 2007 gelijkluidend zouden zijn.

Onder grief 1 is betoogd welke de wezenlijke verschillen zijn in de twee onderzoeksmethodes van dr Atabaki. Kort gezegd het verschil tussen een slecht leesbare en vage kopie enerzijds en anderzijds onderzoek aan de hand van een leesbare kopie.

Bij de gronden van het beroep van 8 oktober 2007 is gevoegd een schrijven (e-mail) van dr. Atabaki d.d.2 oktober 2007 waarbij dr. Atabaki zijn deskundigheid op het gebied van Iraanse documenten uiteenzet. Ten onrechte negeert de rechtbank deze deskundigheid en gaat zij aan de conclusies van de deskundige voorbij doordat zij – overigens onjuist en ten onrechte - stelt dat dr Atabaki geen inzicht zou hebben gegeven in de redenen waarom hij tot een andere conclusie komt. Het standpunt van de rechtbank is ongemotiveerd.

Nu appellant met een onafhankelijk deskundigen onderzoek de echtheid van het door hem overgelegde originele document heeft aangetoond mocht de rechtbank aan de relevantie van dat document niet voorbij gaan.

Grief 3

Ten onrechte werpt rechtbank tegen dat dr. Atabaki niet heeft aangegeven dat hij aan het origineel andere echtheidskenmerken heeft waargenomen dan reeds door hem op de kopie waargenomen.

Toelichting:

Ten onrechte wordt een dergelijk vereiste door de rechtbank gesteld. Het vereiste is ook niet door de Minister als zodanig naar voren gebracht. Gewezen wordt op de wezenlijke verschillen zijn in de onderzoeksmethodes. Van een onderzoeker behoeft niet te worden

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

verwacht dat deze in verregaande mate, tot in details aangeeft welke onderzoekskenmerken worden toegepast. Zoals gezegd heeft dr. Atabaki zijn deskundigheid beschreven, belangrijk is dat de Minister eveneens de onafhankelijkheid en deskundigheid van dr. Atabaki niet in twijfel heeft getrokken.

Het gaat aldus niet aan het vereiste van het vermelden van echtheidskenmerken te stellen en bij gebreke daarvan tegen te werpen.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat het feit dat dr Atabaki thans een duidelijke conclusie heeft getrokken niet kan worden gezien als een Novum inde zin van 4:6 Awb.

Toelichting:

De overweging is innerlijk tegenstrijdig en ontbeert een deugdelijke en kenbare motivering. Zoals betoogd heeft dr. Atabaki aangegeven op grond van welke onderzoeksuitgangspunten, afwijkend van het eerdere onderzoek, hij tot een conclusie is gekomen. Gewezen wordt op de bespreking van de eerdere grieven.

Nu de rechtbank zelf aangeeft dat de onderzoeksresultaten afwijkend zijn van het eerdere onderzoek kan niet staande worden gehouden er geen sprake is van rechtens relevante NOVA.

Een afschrift van dit hoger beroepschrift gaat aan verweerder.

Hoogachtend,

mr. P.L.M. Stieger

bijlage